

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regula XXXV. Plus semper in se continet quod est minus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

REGULA XXXV.

Plus semper in se continet quod est minus.

Hic Regula similis illa est: In toto partem non est dubium contineri, cap. In toto inf. eod. Ex quibus tandem terra Regula exsurgit: Cui licet quod est plus, utique licet quod est minus, cap. Cui licet inf. eod. Nec enim plus & minus, totum & sua pars, separatim quid a se invicem constituant, sed unum ab alio continetur. Ut hinc et ab Ulpiano responsum sit: Si stipulantem decem ego viginti respondeam, quod obligatio in decem contrahatur, cum manifestissimum sit viginti & decem inesse, l. 1, §. stipulanti D. De verb. obig. Idem & in fidejuslo rectissime dicunt, ut, si in maiorem summam rogatus, in minorem fidejubeat, quod in minore summa consistat fidejuslo, sicut aperte est Juliani sententia, in l. Rogatus 33, D. Mandati, & confirmat respondens Ulp. iamjam allatum. Inde quoque est, si debitoris gratia debiti solutio prorogata fuerit ad certum tempus, quod nihilominus a debitorum recte solvi possit ante tempus, l. Eum quis, D. de annua leg. l. Cuilibet quod plus est, &c. hoc sit. Sic Papin. inquit, Qui occidere potest adulterum, multo magis contumeliam poterit jure afficere, l. Nec in ea 22, vers. sed qui d. Ad L. Iul. de adul. Ceterum haec aliaque similia accipienda sunt, nisi diversa ratio subsit in eo, quod minus est. Ut ecce,

Maleri quidem permisum est, ut res suas donare, vel aliter distrahere possit, l. 4, D. Ad SC. Vellejan. l. 2, D. eod. non tamen pro alio obligare; eò quod hoc maleri facilius sit, & idcirco magis nocivum, quam alterum, d. l. 4, in fine. Item permisum est hereditotius hereditatis aditio vel expudatio, non autem hujus aut alterius partis hereditatib; l. 1, §. l. 2, D. De acquir. vel omitt. hereditate idque facit succedendius, quod pro parte agnosci vel refutari non potest, praecipue ex testamento; ne defunctus pro parte testatus, pro parte intestatus decessisse dicatur, contra Juris regulas, in l. Ius nostrum D. hoc sit. Et non autem in isto de hereditate, item, mandato de fundo emendo centum satisfit quidem; si etiam minoris fundus ematur, l. diligenter 5, 5 fin. D. Mandati, attamen si mandatum sit, ut aliquid suo Sacerdotalis praebenda, vel integrar praebenda, vel certi valoris conferatur, non poterit illi Sacerdotalis, nec dimidia, non minoris valoris, etiam volenti praebenda conferri: cum haec in re diligenter mandati fines observandi sint, propter personam ejus, cui conferri mandatum fuit, quem alio modo honorari non luit mandator, c. Cui 27, De praebe. lib. 6, Quare ubi diversa ratio in minori subest, disceditur a Regula nostra.

REGULA XXXVI.

Pro possesso habetur, qui deolo desit possidere.

Plenius Paulus: Quis deolo, inquit, desierit possidente, propossidente damnatur, quia propossidente dolus est, in l. Qui deolo D. eod. Et Ulpian. Parem esse conditionem eponeat ejus, qui quid possidat vel habeat, niqueius, cuius deolo factus sit, quo minus possideret vel haberet, l. Parem D. eod Et Iuris: Semper qui dolosefecit, quod minus haberet, pro eo habendum est, ac si haberet, l. Ad ea qua §. 1, D. eod. Usus hujus Regulae cernere est in rei vindicatione, l. Quod si deolo 22, cum l. proced. & l. Sin autem 27, §. sed & is D. De rei vind. in petitione hereditatis, l. Item veniunt 20, §. prater hac 6, vers. item eos, l. Sed efti 25, §. perinde D. De petit hereditate actionibus ad exhibendum, l. 3, §. si mecum & l. Cel-

us 5, §. idem Julianus D. Ad exhibend. norali, l. Sibona fidei 12, D. Denoxal act. rerum amotorum, l. 3, in fine cum l. seq. D. Rerum amot. in interdictis. Quorum bonorum, l. 1, D. Quor. bonor. Quorum legatorum, l. 1, §. quod aut prater D. Quor. legat. & ne quid in loco publico, l. 2, §. locum habere D. Ne quid in loco publ. Et ratio Regula est, ne doloso suus dolus pro sit & alteri in commodum adserat, l. 1, §. 1, D. De dolii mali & met except. Ex quo sequitur, codem modo eum condemnandum esse, ac si vere possideret, d. l. Qui deolo, licet aestimatio in rei exceptionem veniat, l. Qui resituere 68, & quia ibi radunt DD. De rei vind. Ampli-